

İçimdeki Şiir

– Mümin Munis · 24 Aralık 2009

Kalbinin içinde odalar var elbet
Duvarlarında ağlayan bir geyik başı
Halıların üstünde yalınayaklı kediler
Duvarda ruhların hırsızlama bakışı
Sanki çalıntı resimlerden çıkıp geldiler
Kalbinin içinde odalar vardır elbet

Gözlerinin içinde can çekişen bir saray
Gümüş bir hançer gibi usul usul sokulan
Küllenmiş bir sigara, ruj lekesi ve bir bardak çay
Sürgün çağları boyunca sürüp giden uykuda
Sen kaçınıcı şehirsin mabetleri yıkılan
Erkekler ölüm aydınlığı gibi durur pusuda
Senin gözlerin sıcaklık can çekişen bir saray

Ellerinin içinden gelir geçer bulutlar
Rengi ateşten bir duruştur narçiçeklerinin
Buluşmuş ellerinin ardında bir deniz kıyısı
Bilgileri kınanmış İnciller arasında bir yerdesin
Dualar bağlanan güllerin geçirdiği iklimler arası
Ellerin topraktandır sen bunu bilir misin?
Ve ellerinin içinden gelir geçer bulutlar

Gülüşünün içinde kederli bir sancı
Kan tutan kitaplardan kaderindir okuduğum
Sol yanından sahte zeytin dalları uzatılır
Elleri kurt eline dönüşen bir yabancı
Yeşil hırkanın kollarına dolanır
Her gece dervişlerin rüyasına dokuduğum
Gülüşündür ki içinde kederli bir sancı

Tahammülüm yok yemine; için içimden geçer
Yıldızların bahtına eğilmiş kadınlar
Söylenmemiş yalanları dinleyerek çoğalır
Vadesi dolmuş sözlere hayran şairler

Kâhinlerin ömrü sanma sebepsiz kısalır
Her şiirin içinde söylenmemiş sözler var
Tahammülüm yok söylemeye; için içimden geçer.

Senin anladığın kadardır bu şiir
İkimiz arasında...